

Проф. др Сања Вранеш, дипл. инж. - Кратка стручна биографија

Сања Вранеш је дипломирала, магистрирала и докторирала на Електротехничком факултету Универзитета у Београду, 1980., 1986. и 1993., респективно. По дипломирању, се запослила у Институту “Михајло Пупин”, где и данас ради и где је већ девет година Генерални директор Института. Пре тога је десет година била Научни директор Института, а пре тога помоћник директора зависног предузећа Института Михајло Пупин, Рачунарски Системи и руководицац одељења за интелигентне системе.

У току 1988.г. била је на стручном усавршавању на Универзитету UCLA у САД. Школске 1993.-1994. године била је на постдокторским студијама на Универзитету у Бристолу, Енглеска, где је била ангажована у настави и на истраживачким пројектима (Eureka и BriteEuram). У току 1994. и 1995. године држала је серију предавања на Универзитетима у Лондону (King’s College London, Goldsmith’s College, London, итд.). У периоду 1999.-2004. године држала је низ семинара на Институтима у Италији (ICS-International Centre for Science and High Technology, где је била ангажована и као научни консултант, ICTP, SISSA, итд.). Од 1999. године ангажована је као експерт Уједињених Нација за Информационе Технологије, а од 2005. године и као експерт Европске Комисије за области Интелигентне обраде информација, Семантичких технологија, Аналитике великих података, Вештачке интелигенције и у ФЕТ програму (Future and Emerging Technologies). У том својству евалуирала је за претходних 16 година преко 250 пројеката Европске Комисије - FP6, FP7 и Horizon2020. У настави на Електротехничком факултету Универзитета у Београду учествује од 1995. године, последњих десет година у звању редовног професора. Члан је Матичног одбора за електротехнику. Била је члан Националног савета за науку у 2 мандата (10 год.). Редовни је члан Академије инжењерских наука Србије и представник академије у светској асоцијацији инжењерских академија - CAETS. У последњем мандату на челу Института Михајло Пупин, Институт је удвостручио своје приходе, остварио глобални максимум прихода и примања запослених од оснивања Института, закључио преко 2000 уговора, запослио преко 70 младих инжењера, значајно поправио и старосну и квалификациону структуру запослених и добио велики број награда и признања.

Сања Вранеш је аутор или коаутор преко 250 радова штампаних у целини у часописима или зборницима конференција, од тога 65 радова у међународним часописима и монографијама и 115 радова на међународним конференцијама). Аутор је или коаутор преко 100 техничких решења од којих је велика већина комерцијализована. Индекс цитираности је 495, а Хиршов индекс 12 на SCOPUS-у, односно 1086 и 17, на Google Scholar. Добитник је награде Никола Тесла за достигнућа у области техничких наука. Добила је и две награде (на београдском и новосадском сајму технике) за најбољи софтверски пакет. Добитник је и награде Проф. Бранко Раковић за најбољи научни рад. Добитник је стипендије Универзитета у Бристолу, Енглеска, за постдокторске студије. Добила је и награде Дунавски цвет и Капетан Миша Анастасијевић за успешно руковођење научно-истраживачком организацијом. Добитник је ордена Витеза председника Републике Италије (*Cavaliere dell’ordine della stella d’Italia*) за остварену успешну сарадњу са чак 44 италијанска универзитета, института и компаније.

Била је гостујући уредник специјалних издања међународних часописа *Robotics and Computer Integrated Manufacturing International Journal* и *Mathematics and Computers in Simulation*. Рецензент је међународних часописа *IEEE Computer*, *Advances in Engineering Software*, *Intelligent Systems*, *Computers&Education* и многих других. Учествује у организовању међународних научних и стручних скупова. Била је члан програмских одбора преко 20 међународних конференција, а једном је била председник, једном копредседник организационог одбора тих конференција. Члан је саветодавног тела Уједињених Нација о техничкој кооперацији (*Standing Advisory group on Technical Assistance and Cooperation*). Члан је Управних одбора Истраживачког Центра Југоисточне Европе SEERC (South-Eastern European Research Center) у Грчкој и истраживачког центра Centro de Investigaçao COPELABS у Португалији. Потпредседник је асоцијације српских и италијанских научника, AIS3. На иницијативу Сање Вранеш основана је 2003. године заједничка пројектна канцеларија реномираног Немачког института Фраунхофер и Института Михајло Пупин (Fraunhofer-Pupin Joint Project Office), којом је и руководила 15 година, а у оквиру које су успешно реализовани многи научни и комерцијални пројекти.

Тренутно руководи истраживачким пројектом из области вештачке интелигенције који финансира Фонд за Науку. Руководила је и пројектима Министарства у претходних седам циклуса. Учествовала је или још увек учествује на 46 европских истраживачких пројеката - 14 пројеката Хоризонт 2020, 16 пројеката Седмог Оквирног Програма, 5 пројеката Европске Комисије за компетитивност и иновације CIP/EIP, 3 пројекта Шестог Оквирног Програма, регионалном пројекту ЕУ немењеним Југоисточној Европи, SEE, пројекту IPA Adriatic, два Interreg CADSES пројекта, пројекту Interreg DANUBE и 3 COST акције. Руководила је израдом преко 15 комерцијалних софтверских пакета (за немачки BASF, за италијански ICS-UNIDO, Војску Србије и Југославије, Народну Банку Србије, Пореску Управу, Агенцију за Привредне Регистре, РТБ Бор, Сартид, Југопетрол, ЦИП, ХЕП Републике Српске, итд). Говори четири страна језика (енглески, италијански, руски и француски).